

[Askjær Jørgensen]

ved, at man f.eks. har tjent 300.000 kr., har betalt de 200.000 kr. i personlig indkomstskat og så har haft 100.000 kr. tilbage at sætte ind i maskineriet, i produktionsapparatet. Synes ministeren så ikke, at den i forvejen er hårdt beskattet? Man har forlods betalt $\frac{1}{3}$ for at få lov til at investere. Synes ministeren så ikke, den er hårdt nok beskattet i forvejen? Skulle vi så komme her og på erhvervslivets vegne sige hjertelig tak, fordi ministeren tager et lille stykke af en drønende uretfærdighed væk? Det er et groft forlangende af os.

(Kort bemærkning).

Anders Poulsen (V):

Ministeren gjorde sig skyldig i et par fejltagelser, og jeg skal forsøge efter bedste evne at rette ministeren.

Først siger skatteministeren, at forskellen på socialdemokratiet og oppositionspartierne var, at socialdemokratiet erkendte, at der ikke var enkle løsninger på komplicerede problemer. Det er den første fejltagelse, fordi det, socialdemokratiet i virkeligheden erkender, er, at man ønsker at gøre problemerne endnu mere komplicerede. Det er rigtigt, hvad ministeren siger, at der er ikke enkle løsninger på dette, men der er så sandelig heller ikke grund til at gøre problemerne endnu mere komplicerede, end de er i forvejen, og det har vi set masser af eksempler på, endda også i de allerseneste dage. Jeg behøver ikke at nævne de enkelte lovforslag, der trækker en lang række meget komplicerede problemer med sig.

Så siger ministeren, at vi ikke skal vende tilbage til godsejerreglen. Nu hedder den altså ikke godsejerreglen, hr. minister, og det ved ministeren selvfølgelig godt. Den stod i den tidligere § 11 i udskrivningsloven og var i virkeligheden en meget fornuftig og rigtig regel, fordi den tog hensyn til kombinationen: lav indtjening, høj formue, og den findes i en lang række erhvervsvirksomheder, i øvrigt også i mellemstore og sågar mindre landbrugsvirksomheder, ligesom den også findes i en lang række håndværksvirksomheder. Det hensyn, der blev taget til disse virksomhedstypers mulighed for at opsamle den helt nødvendige egenkapital, har ikke noget med den regel, ministeren kaldte godsejerreglen, at gøre.

Ministeren var også inde på sin omfordelingsteori igen, og jeg synes nok, at det var ligesom et mere socialistisk præget synspunkt stak hovedet frem – det gjorde det måske også, jeg ved det ikke – idet ministeren bebrejdede oppositionen, at den var så utaknemmelig. Jeg ved såmænd ikke rigtig, hvad vi har at takke regeringen og ministeren for. Jeg kan i hvert fald sige, at hvis vi taler erhvervsbeskatning, erhvervslivets vilkår, produktion, beskæftigelse osv., så tror jeg, der er total enighed om i det danske erhvervsliv, at man ikke har fået noget at takke den nuværende regering for, men ministeren får altså mulighed for at råde bod på nogle af disse ting, og det synes jeg at ministeren, når han fremsætter udtalelser om utaknemmelighed fra oppositionens side osv., ligesom skulle skynde sig at forsøge.

(Kort bemærkning).

Hagen Hagensen (KF):

Efter hr. Anders Poulsens bemærkning kan jeg vist gøre min bemærkning forholdsvis kort, og jeg skal blot starte med at sige til ministeren, at han har ret i, at der findes ikke enkle løsninger på komplicerede problemer, men der er bare det at sige til det, at når man selv skaber vanskelighederne, er der altså ikke de enkle løsninger på dem. Havde man ikke gjort det, havde løsningerne været enkle.

Der var en særlig ting i ministerens tale, som jeg godt vil opholde mig et øjeblik ved. Det er spørgsmålet om formuebeskatningen, hvor ministeren bl.a. sagde, at århundreders udbygning af andre havde skabt formuer, og så måtte man også finde sig i at komme af med en vis del af disse. Der synes jeg vi fik en klar tilkendegivelse om, hvad det er, ministeren står for.

Nu tror jeg ikke, at der findes særlig mange store formuer i dette land, der er århundredre gamle. Nej, jeg tror, de er skabt af folk, der har været i erhverv på den ene og den anden måde; men nu har vi så fået at vide, at hvis de er skabt gennem århundredre ved udbygning af andre, skal de tages fra ejerne. Der blev en tilkendegivelse af den konfiskatoriske linje, som vi gentagne gange har peget på er regeringens over for dem, der har lagt noget til side.